

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 8

25. února 2018

Cena: 8 Kč

Diecézní katedra Fenomén doby: stres

*Bázeň před Hospodínem napomíná k moudrosti, slávu předchází pokora.
Přísloví 15,33*

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské vás zve na diecézní katedru s názvem Fenomén doby: stres. Jak se s ním vypořádat v osobním i profesním životě, obrana proti syndromu vyhoření.

Přednáší Mgr. Jana Černoušková. Středa 28. února v 10 hodin v přednáškové místnosti NO Hradec Králové, Ambrožoova 729. V 9.30 hodin pobožnost v modlitebně.

Svou účast prosíme potvrďte na email dieceze@ccshk.cz. Podpořeno z Fondu rozvoje KH diecéze ČČSH.

Taizé víkend smíření „Hledání společné cesty“

4. - 6. 5. 2018 - Víkend pro českou a německou mládež v Mariánských Lázních.

Přijďte do Mariánských Lázní prožít víkend s dalšími mladými lidmi, kteří touží poznat přátele z Německa. Neznalost němčiny není překážkou. Vše bude tlumočeno.

Program:

- seznámení s komunitou Taizé a sdílení vlastních zkušeností
- modlitby Taizé, zpěv písní, biblické úvody, diskuse
- seznamovací a jiné hry
- výlet na rašeliniště Kladská
- čas na prozkoumání lázeňského města
- pokud hraješ na nějaký hudební nástroj, přivez ho sebou

Místo konání:

Hotel Zlatý zámek, Klíčová 167/4, Mariánské Lázně
Jídlo: pátek - večeře, sobota - snídaně - oběd - večeře
neděle - snídaně - oběd
Účastnický poplatek: 350,-
Účastníci/účastník mladší 18 let jen v doprovodu osoby starší 18ti let!
Věk: 16-25 let

Příjezd:

pátek do 17 hodin, odjezd: neděle po 13. hodině
Pro přihlášku a bližší informace se obraťte na
Zuzanu Kalenskou, B. Němcové 5, 353 01 Mariánské Lázně
Tel.: 601 154 724
E-mailem: zuzana.kalenska@raz-dva.cz
Tuto ekumenickou akci připravujeme ve spolupráci s Evangelickou lutherskou církví ve Weidenu a ČCE v Aši.

Panenko pro UNICEF v Hradci

Ambra - středisko Husitské diakonie uspořádala v únoru dvě kreativní dílny, kde naše dobrovolnice šily panenky pro UNICEF na pomoc dětem. Každá panenka představuje skutečné dítě, které bude v rámci očkovačské kampaně UNICEF v rozvojových zemích proočkováno proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám (spalničky, záškrt, černý kašel, tetanus, tuberkulóza, dětská obrna).

Obě setkání byla velice příjemná a podařilo se nám společně dokončit třináct panenek. Máme z nich radost a doufáme, že z nich budou mít radost i jejich budoucí majitelé. Více fotografií k vidění na: www.facebook.com/AMBRA
Za DS Ambra Sylva Peková

Zamyšlení nad křížem

Kdo přichází do krajín křesťanských, nachází na mnoha místech kříže, na vrcholcích věží, v interiéru chrámů, u křížovatek, u cest, v lesích i v polích. U jejich paty leckdy můžeme vidět květiny, které svědčí o úctě lidí – dárců k těmto symbolům zděděné víry. Kříže a Boží muka mají zvěstný význam, jsou znamením naší naděje, že jsme skrze smrt na kříži osvobozeni, spaseni. Ukazují nám, že i ve shonu všedních dnů se potřebujeme zastavit a přijmout jejich podnět do svých dnů života.

Kříž – dvě břevna a nic víc. Původně popravčí nástroj. Křížování prováděli už Fénicičané a Kartáginci, později i Římané. K tomuto trestu byli odsuzováni otroci a nejhorší typy zločinců. Existovaly různé typy křížů: kříž ve tvaru písmene T, kříž ve tvaru písmene X /tzv. ondřejský kříž/, kříž tvořící dva trámy – tak, jak je patrné ze zobrazování smrti Ježíšovy. Na vrcholku pak bývala umístěna destička (titulus), na níž bylo napsáno obvinění. V kauze Ježíšově to byla písmena: INRI – Ježíš Nazaretský, král židovský. Na křížích již dříve umírali nejen zločinci, ale také pronásledovaní, lidé, kteří toužili po spravedlnosti, dobru a lásce. Krvavé stopy nese do dnešních časů prastará komunikace z Capui do Říma – Via appia, kde v r. 71 př. Kr. bylo ukřižováno římským vojevůdcem Crassem 6000 otroků spolu se svým vůdcem Spartakem. Uplynula další desetiletí a přišel čas, kdy na tomto nástroji kruté, potupné exekuce trpěl Boží Syn Ježíš Kristus, který ve svých dnech nekompromisně hlásal program Božího království založený na čistotě vztahů – lásky k Bohu a k bližnímu. Trpělivě vyučoval, svým slovem potěšoval, napravlal hříšníky, uzdravoval, ba i křísil mrtvé. Stal se ale pro tehdejší špičky společnosti nepohodlným. Proto byl ukřižován, aby jeho smrtí vše skončilo a aby staré pořádky a navyklé vztahy byly zakonzervovány. Naplnilo se prorocké slovo Izaiášovo: *Byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychteli, byl v opovržení, kdekdě se ho zřekl, muž plný bolesti* (Iz 53, 2b-3). A k tomu obrazu trýzněného pak čteme: *Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti, jež na sebe vzal*

(Iz 53, 4a), trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni (Iz 53, 5b). Jak čteme v evangeliích, Pán Ježíš mnohokrát svůj úděl připomínal svým učedníkům, ale oni to nechtěli přijmout, nerozuměli tomu. Byli zahlceni lidskými představami o Mesiáši, který vyžene nepřátele – římské okupanty – a nastolí království pro Izrael. Jeho znakem měla být zbroj a také koruna ze zlata. A zatím jeho zbraní bylo Slovo, On byl ověnčen korunou z trní. Už v počátku svého působení Pán Ježíš vysvětloval členu židovské rady Nikodémovi, že musí být vyvýšen – stejně jako Mojžíš při putování do zaslíbené země vyvýšil bronzového hada – tehdy se to stalo proto, aby reptající Izraelité, trestaní uškntutím jedovatých plazů, byli pohledem na vyvýšeného hada na žerdi v ruku Mojžíše zachráněni, aby nezemřeli. A Kristus byl v ponížení vyvýšen – aby ve své lásce zachránil a přitáhl k sobě všechny, kdo v něj věří. Aby svou krví smyl naše hříchy, aby lidé obdrželi nevýslovný dar – život věčný.

A to je triumf víry – důkaz lásky bez hranic – vždyť proto tak Bůh miloval svět, že poslal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný (J 3,16). A ta úžasná zpráva je zobrazovaná ve světě v podobě křížů, lidových i uměleckých. Kříž má velkou symboliku. Vertikála znázorňuje spojení nebe se zemí, horizontála zase zjevuje Boží lásku v podobě rozpražených paží připravených obejmout. Ježíšovou smrtí na Golgotě jeho dílo neskončilo, ani jeho život. To mistrovsky
Pokračování na str. 3

Milí čtenáři, rádi bychom doplnili podstatnou informaci týkající se článku v čísle 4 našeho časopisu.

Hugo Marom, jehož osudy jsme zachytili s autorkou Pavlou Váňovou v tomto čísle, se bohužel nedomohl realizace všech svých plánů a nedomohl se také návštěvy českých kamarádů, kteří se za ním letos chystali. Tento bojovník za svobodu zemřel v izraelském Tel Avivu v 89 letech v neděli 7. ledna 2018 - tedy v roce, kdy si občané Izraele budou v květnu připomínat 70. výročí vzniku jejich samostatného státu. Se všemi jeho blízkými děkujeme za neuvěřitelně naplněný a užitečný život, jenž mu Bůh daroval.

redakce

Vezmi svůj kříž

Ježíš nás upomíná: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej”

(Mt 16,24n)

Tato Kristova výpověď není jen náplastí na životní strasti, nemluví o obtížích života, jak se často zúženě interpretuje. Vezmi svůj kříž se tradičně chápe jako kříž utrpení a bolesti, ale Pán má na mysli mnohem víc. Mluví o našem každodenním následování jeho svaté stezky, o umenšování lidského ve prospěch božského, o amputování našich strastlivě vyskládaných tužeb a cílů. Proto: kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe. Dnes a denně. Kdo se jednou se vším všudy vydal za Kristem, ten má radost, že ztrácí svůj život pro něho. A ejhle, po krátkém čase zjišťuje, že teprve tím svůj život, skutečnou svobodu, radost a transcendentní pokoj získává.

Pouštní otcové to prožívali až do morku kostí. Proto své žáky učili, aby se primárně zbavili svého nabubřelého „já” tím, že se oprostí od sebe a že se ve všem podrobí vůli Boha. Rovněž Mistr Eckhart píše ze své hluboké zkušenosti: „Proto začni nejdřív od sebe sama a nech se být! Věru, neutěčeš-li nejdřív od sebe sama, můžeš utíkat, kam chceš, a všude narazíš na překážky a nepokoj.”

Zbavujme se svého ega, a budeme nacházet úplnou svobodu a dokonalé štěstí. Žijme radostně v Bohu, aby touhy, vášně a žádosti nad námi neměly žádnou moc. Spochineme tak v Božím stánku, jako když se motýl uloží v květu na noc.

Z knihy *Chrám uprostřed tržiště, Juraj J. Dovala, Karmelitánské nakladatelství 2017*

*Nech všechno být, co máš, vše získáš, důvěřuj!
Svět zavrhní - a svět je stonásobně tvůj.*

*Co s vnějškem, příteli, co s věcmi, nestůj o ně;
což muže dělá šat, což postroj dělá koně?*

*Bůh, který učinil a může zničit svět,
by znovuzrodit tě, když nechceš, nedoved.*

*Bůh všemohoucí je; a přec mi nezabrání chtít to, co sám chci chtít,
mít svá, ne jeho přání.*

*Když k žití věčnému chceš směřovati přímo,
pak radím: ponech svět i sebe státi mimo.*

Z knihy *Cherubský poutník. Angelus Silesius, přeložil Miroslav Matouš, Karmelitánské nakladatelství 2003*

Z kazatelského plánu

Druhá neděle postní

Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti; ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!
ŽALM 25,6.2b.22

První čtení (varianta I): Genesis 17,1-7.15-16;
(varianta II): Genesis 22,1-14a

Tužby postní

1. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože, Vykupiteli! Z kříže, nástroje smrti, učinilo utrpení tvého Syna nástroj spásy. Pomoz nám, abychom trpělivě nesli svůj kříž, a tak abychom vešli do Kristovy slávy! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: (varianta I): Římanům 4,13-25;
(varianta II): Římanům 8,31-39

Evangelium: Marek 8,31-38

Verš k obětování: Žalm 16,11

Verše k požehnání: Marek 8,34

Modlitba k požehnání: *Bože, Vykupiteli všech národů země, děkujeme ti za svátost večere Páně, v níž přijímáme život budoucího věku. Dej, ať se v srdci radujeme, že odpouštíš naše provinění a vedeš nás cestou věčnosti! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.*

Vhodné písně: 82, 235, 236, 179

Zážitky slovenského studenta cez prázdniny 2017 v Japonsku

Moja mama je Japonka a v apríli dostala mail od svojej priateľky vo Veľkej Británii o projekte japonskej študentskej organizácie CARP (mládežnícka organizácia Cirkvi zjednotenia). Japonskí študenti mali v júli pomáhať v zemetrasení zničenej oblasti Kumamoto. Mama sa obávala veľkých finančných nákladov, čo sa nakoniec podarilo vyriešiť menším zázrakom a aj s pomocou ČČSH. Keď sa biskup Hradil dozvedel o tom, že pôjdem pomáhať do Japonska, hneď vyhlásil zbierku a po bohoslužbe sa vybral slušný finančný dar, za čo členom ČČSH v Bratislave ďakujem.

Dňa 26. 6. som odletel do Japonska. V Tokiu som sa stretol v študentskom centre s ďalšími európskymi účastníkmi projektu: nakoniec sme boli traja z Veľkej Británie, dvaja zo Španielska a ja zo Slovenska. Členovia CARPu nás privítali s otvoreným náručím, boli k nám milí a ústretoví. CARP centrum je vo štvrti Asakusa blízko Sky Tree, majestátnej budovy, ktorá sa týči k oblohe nad Tokiom a je druhá najvyššia budova sveta. Navštívili sme štvrť Šibuja, ktorá je známa sochou jedného z najslávnejších zvierat sveta – psa Hačika, cisárske záhrady s palácom, elektronickú štvrť Akihabar, štvrť Takanobaba s univerzitou, budhistický chrám Asakusa Tera, kde je uložená zlatá soška bohyne zo 7. storočia a ďalšie miesta.

Po Tokiu bola naša zastávka Kjóto, starobylé mesto, ktoré bolo predtým hlavným mestom Japonska. Známe sú Kinkakudži – zlatý pavilón, budhistický chrám, piesková

záhrada, kde ľudia chodia obdivovať kamene, Fušimi Inari, kde je 10 000 brán a viaže sa s tým veľa príbehov.

V Nare sme navštívili Nara park, Tódaidži, kde je vo vnútri Veľká socha Budhu – Daibucu, a ďalšie pamiatky zapísané na zozname UNESCO.

V Hirošime a vo Fukuoke, hlavném meste ostrova Kjúšú, nás Kjúdai CARP privítal veľkou párty. Strávili sme tu 10 dní a pomáhali im s ich aktivitami.

Po vzrušujúcich dňoch vo Fukuoke sme sa pobrali do Kumamota. Tu sme strávili dva týždne na podporu obnovy zničených oblastí zemetrasením. Odovzdali sme im našu finančnú podporu a darčeky. V rámci projektu pomoci sme obnovovali zničené lokality a ošetrovali sadenice čajovníkov, aby sa mohla zberať úroda. Táto činnosť bola pre nás obzvlášť náročná, pretože teploty na Kjúšú sú v tomto období konštantne okolo 38-39° C a pri vyso-

kej vzdušnej vlhkosti. Veľa času sme strávili aj s deťmi v Kumamotu, ktoré sme učili angličtinu. Zapojili sme sa do viacerých podujatí ako boli Peace road, mestská slávnosť „Omacuri“. Je to niečo podobné ako sú u nás dožinky. Je to poďakovanie po zbere úrody ryže. V rámci sprievodu sme niesli svätostánok, v ktorom boli uložené želania ľudí.

Na záver sme sa zúčastnili stretnutia študentov CARPu z Japonska, Kórei a Európy. Bola to konferencia na tému Nikkan tunnel (medzi Japonskom a Kóreou) a my Európania sme rozprávali o tuneli medzi Francúzskom a Veľkou Britániou. Boli to pre mňa nezabudnuteľné chvíle a pri odlete 2. 8. z Kumamota som mal slzy na krajíčku, keď som sa lúčil so svojimi „spolubojovníkmi“.

O to väčší šok bol pre mňa priletieť k babke na letisko Sendai, kde proti horúcemu Kumamotu bolo chladných 20° C. Sendai je hlavné mesto prefektúry Jamagata. Leží asi 300 km severne od Tokia. Na jeho okraji v časti Taišidó býva moja babka Taikó a teta Čiako. Tak som si pomyslel, že po vyše mesačnom náročnom programe s CARPom, budem môcť relaxovať, ale na tretí deň po mojom prilete prišiel k babke budhistický mních pán Hideo
Dokončení na str. 4

Nad Písmem

Tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka Mk 8,31-38

Začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat. On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z cesty, satane! Tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!“ Zavolal k sobě zástup s učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde, kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život? Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly.“ Mk 8,31-38

Co řekl Petr tak špatného, že ho Ježíš nazval satanem? V předchozích verších se dočteme, že se Ježíš ptá svých učedníků, za koho ho lidé pokládají a za koho ho mají sami učedníci. Petr odpoví správně, že Ježíš je Mesiášem, a najednou takový odsudek? Představme si tu situaci, Petru učitel a Pán začal mluvit o smrti, o zavržení od všech a o zabití. Možná se Petrovi zdálo, že Ježíš přinejmenším propadl malomyslnosti, začal se bát smrti, nebo něco podobného. Bylo by to lidsky pochopitelné, a proto Petr

přišel k Ježíši a pokáral ho. Možná mu chtěl i dodat odvalu, ale zřejmě ho žádal, aby před ostatními nemluvil tak poráženecky a ukázal jim, že se nebojí, aby se ani oni nebáli. Jenže Petr vůbec nepochopil jeho slova. Možná tím slovem Mesiáš myslel něco jiného než Ježíš. On nemluvil jako poražený, ale jako ten, který sice musí zemřít, ale jenom proto, aby nakonec zvítězil. Petr mluvil jako člověk. Nevíme, co řekl, ale možná by se nám jeho slova zamlouvala a dovedli bychom je lidsky pochopit a naopak nechápali bychom Ježíše, proč Petra tak příkře odsuzuje. Ježíš mluvil tak káravě proto, aby Petra upozornil, jak hluboce se mýlí. Slova, která Petr pronesl, mohla být velice lidská a srozumitelná, ale byla to jen slova satanova oblečená do lidského hávu. A že toto satan dokáže, víme všichni moc dobře. Ježíš chtěl, aby si Petr uvědomil, a my s ním, že ne vše, co je lidské, je i Boží. Někdy to bývá ve velkém rozporu.

Celý život křesťana je hledáním a rozpoznáváním toho, co je jen z člověka a co je i z Boha.

Dále pak Ježíš vysvětluje, co to znamená „mít smýšlení z Boha“. Zapřít sám sebe, vzít svůj kříž a následovat ho. Ztratit svůj život pro Krista

a jeho evangelium a tím si ho zachránit. A Ježíš tím nemyslí jen ztratit život fyzicky, neboli nechat se zabít pro něj (pokud bychom žili v jiné části světa, než žijeme, možná bychom i tomu byli vystaveni). Ježíš myslí zabít v životě to, co nás od něj odvádí, zbavit se toho. Je to těžký boj, který denně svádíme mezi smýšlením lidským a Božím. Ježíš předpovídá své utrpení v Matoušově evangeliu ještě dvakrát. Už ho za to nikdo z apoštolů nepokárá, ale ani se ho nikdo na to nezeptá. Protože tomu nikdo z nich nerozumí. Jejich myšlení je ještě příliš lidské. Musí si všichni projít bojem, bolestí z nepochopení Ježíšových slov a z jeho ztráty. A až po vzkříšení nakonec pochopí, co je to smýšlení z Boha.

My už o Ježíšově vzkříšení víme, a přesto jsme někdy jako ti apoštolové a nechápeme nebo nechceme chápat význam jeho slov. Protože stále ještě přemýšlíme moc lidsky a i nás by třeba nazval Ježíš satany.

Každý jsme jiný, bojujeme jiným způsobem, jinak s tím svým „satanickým“ smýšlením, ale bojujeme všichni. Všichni, kteří věříme, že pokud zvítězíme, Ježíš se za nás nebude stydět, až jednou přijde v slávě svého Otce. Amen. **Petra Šenková**

Pane a Bože, stále se v nás pere smýšlení, které je od Boha, a smýšlení, které je od člověka.

Prosíme tě o moudrost, abychom je od sebe dokázali rozeznat.

Abychom neprosazovali svou vůli, ale tvou a chodili po tvých stezkách. Amen.

Zamyšlení nad křížem

Dokončení ze str. 1

zobrazil František Bílek (1872 – 1941). Jeho velkolepá dřevorezba Ukřižovaného z r. 1899, trpícího, hřeby a provazy znehyněného, má oproti tradiční ikonografii hlavu vzpřímenou, která hledí vstříc oné chvíli, která porazila zlo, ba i smrt. Chvilí Vzkříšení, jak se událo třetího dne podle svědectví Písma. Připomeňme si, že onu monumentální oltářní kompozici (kříž se stolem Páně) v r. 1927 věnoval dostavovanému chrámu sv. Víta I. prezident T. G. Masaryk. Při pohledu na boční levou stranu stolu uvidíme, že jeho jméno bylo vyřezáno v letech nesvobody a dodnes nebylo obnoveno!

Po jeruzalémských Letnicích, kdy se zrodila církev Kristova – společenství sdílejících jeden křest a jednu víru a vyznávající jednoho Pána, apoštolové i apoštol pohanů Pavel hlásali světu poselství o kříži. Pavel v listě do Korintu dosvědčil, že poselství o kříži je pro svět bláznovstvím, ale pro člověka víry je moudrostí, v níž nalézá naději a impuls do budoucích dnů (1K 1, 18). Proto je tu církev, aby hlásala Mesiáše – Krista – Ukřižovaného, Vzkříšeného a Oslaveného. Vede lid i v tomto čase, aby se uměl postavit pod kříž a dokázal Krista následovat, aby si byl vědom toho, co znamená „zapřít sám sebe“ (Mt 16, 24) – potlačit své sobecké já a dokázat nést i všelijaké sesílané kříže na svých bedrech. Uvědomit si, že v jejich nesení není sám. Tím pomocníkem a jediným přimlvcem je Ježíš Kristus. Byly doby, kdy se kříže odstraňovaly, byly ničeny. Ale i kříž v krajině má svou funkci. Dokonce v turistických mapách najdeme tyto ukazatele, abychom nezbloudili. Kříž je vpravdě ukazatelem cest života každého z nás, abychom došli do cíle – učí nás k následování Ježíše Krista ve službě, obětech a lásce – vede k aktivnímu vykročení na cestu – k důstojnému životu, který zde na zemi se začíná a v Bohu – na věčnosti své naplnění má. Připomeňme si také, že už v dávné minulosti byly stavě-

ny hrubé kamenné kříže – zvané smírčí. Na místech tragédií, na místech, kde pod křížem docházelo k podání rukou znesvářených stran – smír a pokoj tedy můžeme přijmout i my pod křížem, který nás může oslovit. Zastav se, človče, pohlédni, máš příležitost zamyslet se nad sebou, co jsi zpackal a jak bys to vše měl napravit. Budeš-li ochoten se zastavit, zcela určitě naleznáš odpověď, jak správně žít a můžeš i ty uskutečňovat Kristův program v tomto světě. Kříže jakoby mluvily k nám – ještě tu jsme – ještě jste tu vy – příchozí – a tak snad to ještě s vámi není tak špatné. Zejména v postní době si znovu můžeme uvědomit, jakým vzácným, zvěstným znamením je kříž, skrze něho i my v tomto čase můžeme dostat ve slabostech sílu, v potupách slávu a ve smrti život. Proto volejme: Ave crux, spes unica. Buď pozdraven kříži, jediná naděje. **Zdeněk Kovalčík**

Karel Toman

Únor

Kdo ticho miluješ a samotu
a v lesích hlubokých a v míru sněžných polí
nasloucháš rytmu života,
zda někdy neslyšíš
hlas hlubin?

Zní z dálky karneval vražd, krve, umírání.
Mlčení země bolí.
Však dole
tep srdce chvěje se a skrytý pramen temnot
dere se k světlu.

A píseň mladých vod
tvé srdce opije a hlavu štěstím zmámí,
že v zoufalství snad, ve víře však nejsme sami.

Měsíce (1918)

Z názorů našich čtenářů

Ježíš, ne Caesar!

Jde o jakési resumé Masarykova filosofického a politického názoru, jeho odkaz ve zkratce. Z těchto tří slov můžeme vyložit smysl existence našeho státu. Na rozdíl od lidnatých států a říší, po jejichž smyslu bytí nenapadne nikoho se tázat, bylo potřeba zdůvodnit vznik nového státu. Masaryk původně kladl důraz na filosoficko-morální založení naší národní existence, přičemž v době zahraničního odboje v průběhu propagandy a lobování za naši státní samostatnost užil také historicko-právní argumentace. Politický argument (ČSR jako východní spojenec Západu proti Německu) Masaryk ve Světové revoluci dokonce ex post popřel a zdůraznil potřebu dobrých vztahů s Němci. Podobně jako se jedinec v proměnlivém světě upevňuje vztahem k Bohu vzpomínkou na svého Stvořitele (zbožní Židé se denně modlí tzv. šiviti, tj. Ž 16,8: „*Hospodina stále před očima si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese...*“), mají se státy upevňovat ideály, na nichž byly založeny. Ideálního věřícího nám představuje Ježíš, který svůj život vedl s vědomím Boha nad sebou a vše konal s myšlenkou na něj. ČSR se měla stát státem, který bude celému světu reprezentovat ideu humanity, po staru řečeno – křesťanský ideál lásky k bližnímu.

Masaryk si přál vrátit modernímu člověku osobní zbožnost, a tím i ztracenou identitu. Také pro demokratický stát žádal morálku na náboženském základě. Vztah k Bohu překonává subjektivismus. Nepokládám sebe za střed světa či svět za produkt mého myšlení nebo předmět mé vůle. Svět není mým, ale Božím dílem, tak jako já sám a všechny bytosti. Masaryk pojímal demokracii jako moderně pojatou obec Boží, obec, v níž panuje spravedlnost, tj. politická i sociální rovnost občanů. Základem takové obce je občan, který má osobní poměr k Bohu, z něhož mu vyplývá také poměr lásky k druhým. Masaryk připomínal slova 1 J 4,20: „Řekne-li někdo: „Já miluji Boha“, a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.“ Láska je vůbec u Masaryka aktivní: účinná – pracující pro druhého. Kdo někoho miluje, nežádá od druhého oběti. Naopak proň něco dělá. Láska, ne oběti. I tak můžeme vyložit heslo „Ježíš, ne Caesar“. Obec mohou tvořit ti, kdo mají vztah k Bohu, protože uznávají druhé, milují je a spolupracují s nimi. Druhý člověk mi není soupeřem v boji o potravu a partnera jako u zvířat, ale spolupracovníkem na díle Božím. Inspirován Leibnizem chápal individualista Masaryk demokracii jako společenství individualit (monád), jež v harmonii udržuje osobní poměr k Bohu. Heslo „Ježíš, ne Caesar“, se většinou vykládá ve smyslu „Láska, ne násilí.“ Idea humanity, tzn. lásky člověka k člověku, je základem naší státnosti. Nikoli tedy stát, který ovládá a poroučí zkrocenému stádu, ale stát, který je tvořen svobodnými individualitami, jež se k sobě chovají lidsky a tak sobě i vládnou. Řekneme-li Caesar, nevybaví se nám

jen vojevůdce a později doživotní diktátor, ale také náboženský reformátor. (Mimořádně – s jeho reformou kalendáře vznikla poprvé potřeba stanovit hierarchii kněžských kolegií, která dosud vystupovala samostatně u příležitosti oslav určitého svátku.) Několik let po Caesarově zavraždění jej senát prohlásil za boha. Později byli římscí císařové posmrtně prohlašováni za bohy. Karel Veliký obnovil ideu císařského Říma. Ještě v novověké Evropě panovníci legitimovali svou vládu odkazem na milost Boží, avšak v praxi vystupovali s pompou na způsob orientálních králů, jež byli považováni za syny Boží. Nikoli spojení trůnu a oltáře, vzájemná podpora církve státem a státu církví. Základem demokracie je náboženství osobní, upřímný vztah k Bohu, ne kolektivní demonstrace konformity s režimem. Proto říká-li Masaryk Ježíš, myslí tím člověka Ježíše, který je nám příkladem k napodobení, nikoli nedostížným Bohem. Takto chápala Ježíše také naše první teologie (CČS), která v něm (ve shodě s Masarykovým pojetím Ježíše) viděla hlasatele vlastního evangelia o vztahu člověka k Bohu jako otci, a tedy posilu pro naše mravní snažení.

Představa Ježíše jako syna Božího naopak toto Ježíšovo evangelium odsouvá do pozadí a na první místo staví evangelium Pavla o Ježíšově oběti a vzkříšení. Z Ježíšovy návodné modlitby, již má každý pronášet ve skrytu, se stává součástí veřejné liturgie. Věřícího nemá již z jeho mravní bídý vytáhnout následování Ježíšova příkladu, který ukázal, že cesta, kterou se vydal do věčnosti, je schůdná i pro nás. Ježíšova smrt je pojata jako zástupná oběť, z níž se věřící nakonec paradoxně raduje. Náboženský život potom nespočívá na mravním usilování, ale na bohoslužebném životě a zbožných úkonech působících automaticky. Ježíš měl k Bohu bezprostřední poměr, zatímco Římané pěstovali rozmanité obřadnictví a ceremonie, k němuž byli zapotřebí náboženská experti, kteří byli oprávněni k různým úkonům. Bez nich úkon neměl náležitou platnost. Na kvalifikaci těchto expertů neměl vliv jejich morální život. To v římském pohanství nehrálo roli. A dokonce ani později v Římskokatolické církvi. Naproti tomu Hus mravním požadavkem důstojnosti kněžských úkonů zpochybnil svátostný princip, podle něhož svátostný úkon má účinnost sám o sobě bez ohledu na to, kdo jej koná. Pozdější třetí patriarcha CČS F. Kovář se u příležitosti 10. výročí vzniku ČSR vyjádřil, že vznik CČS je neodlučně spjat se vznikem ČSR („Bez čsl. státu nebylo by čsl. církve.“). Přední teologové naší církve se pokusili zapracovat Masarykovy kritiky církevního náboženství a realizovat podněty pro náboženství budoucnosti. CČS rovněž přijala Masarykovu filosofii československých dějin. Naše církev prožívá své dějiny jako součást dějin ČSR, ČSSR, ČSFR, ČR. CČS(H) se proměňovala stejně jako ČSR až po dnešní dny. Stálé úvahy našich teologů o identitě CČS jsou proto přirozeně obdobou úvah našich historiků o identitě naší dnešní republiky... **Michal Kotrba**

Patriarcha Církve československé husitské Tomáš Butta
společně s Kulturní radou Církve československé husitské

si Vás dovolují pozvat k setkání
při příležitosti letošního 168. výročí narození

TOMÁŠE GARRIGUA MASARYKA,

kteří se koná pod záštitou prvního místopředsedy
Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Jana Hamáčka

v rámci projektu „Název a smysluplná spolupráce“

v budově Poslanecké sněmovny
Parlamentu České republiky v Praze I,
v hlavním jednacím sále ve Sněmovní 4

**v pondělí
5. března 2018
od 16 hodin.**

V programu:

Postavy, příběhy

Hl. Dr. Tomáš Butta, Th.D., patriarcha CČSH
Jar. Hamáček, první místopředseda Poslanecké sněmovny PČR

Prezentační

Doc. ThDr. David Tomáš, Th.D., poradce biskupa CČSH
„Československé a Církve československé husitské“
- Prof. Ladislav Bílek, Ph.D. ředitel Masarykova ústavu a ústavu AVČR
„T. G. M. mezi sentimentem výjima, popularitou a mediálním igitem“
Aktuální stav výzkumu a jeho další perspektivy“

Vystoupení v předstihu státního úředníka „Rytíř národních písní“
sestředění vzhledu řádu Lucifery

Oběd

Forma: představení (ovlivněno 25. února 2018 na adresu Kulturní rada CČSH, ThDr. J. Hamáček, Wichterlova 5, 160 00 Praha 6
nebo na elektronickou adresu: j.hamacek@posp.cz kontaktní telefon: 220 398 198

Zprávy

POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ

Na rok 2018 se chystá pouť za hranice naší vlasti - do Svaté země. Uskuteční se 14. - 21. září a pořádá ji společnost AWER TOUR, která má bohaté zkušenosti se zájezdy do Izraele. Cena činí přijatelných 16 800,- Kč. Do ceny nejsou zahrnuty náklady na cestovní pojištění a vstupy (na které je potřeba připravit si 100 USD). Bohatý program zahrnuje prohlídky svatých míst spjatých se životem Pána Ježíše Krista, jako jsou Nazaret, Kána Galilejská, hora Tábor, hora Blahoslavenství, Genezaretské jezero, řeka Jordán, Kafarnaum, Jericho, Betlém, Betánie a Jeruzalém. Poutníci se také budou moci vykoupat v Mrtvém moři a navštívit pevnost Massadu či Kumrán. Plzeňská diecéze srdečně zve všechny lidi dobré vůle bez rozdílu vyznání, ale především se obrací na duchovní Církve československé husitské a příslušníky náboženských obcí. Součástí programu je každodenní slavení bohoslužeb. Maximální kapacita činí cca 150 míst, desítky z nich jsou již zamluveny! Proto neváhejte a přihlaste se na mailu info@awertour.cz. Blíží informace naleznete www.awertour.cz. Můžete se také ohlásit telefonicky na číslech 731 626 506 či 583 418 297.

Lukáš Bujna

Divadlo Mana

Rádi bychom vás pozvali do divadla MANA (Moskevská 34, Praha 10 – Vršovice) na některé představení z naší pestré nabídky.

• ne 25. 2. v 17 hodin:

Imaginárium Hanse Christiana Andersena – Jaká je hranice mezi realitou a fantazií? Zažijte divadlo jinak! Představení využívá specifické atmosféry prostorů divadla a husit-

ského kostela a vypráví o síle imaginace, která dává překonat tíživou přítomnost. Vstupné 200 Kč, velký sál

Multizánrový křesťanský festival Dny dobrých zpráv 26. 2. - 3. 3. (www.dnydobrychzprav.cz)

Již 10. ročník festivalu křesťanské kultury Dny dobrých zpráv pořádá-

jí různé církve a křesťanské subjekty. Na letošním ročníku se podílí Křesťanské společenství Praha, Církve bez hranic, sbor Církve Bratrské na Vinohradech a Husův sbor Církve československé husitské. První ročník proběhl v roce 2008. Naším cílem je přinášet dobré zprávy a zároveň zamyšlení nad smyslem všeho lidského počínání. A také pobavit, rozesmát, rozplakat či prostě jen strávit příjemný čas. Vstupné na jednotlivé programy je 120 Kč, pro studenty a důchodce 100 Kč.

• 26. 2. v 19 hodin: **Na zdi a za zdi** – Proč se lidé chovají v kyberprostoru jinak než v reálném životě? Co do našich životů přináší moderní technologie? Autor, externí lektor Národního centra bezpečnějšího internetu, do hry vnáší své zkušenosti z přednáškové činnosti na školách a z kazuistiky problémového chování na internetu. Hraje amatérské divadlo Kairos II.

• 27. 2. v 19 hodin: **Cello napříč žánry** – Směs klasických, filmových, muzikálových i rockových melodií v netradiční aranži v podání virtuosa na violoncello Jana Skleničky. Těšit se můžete i na jeho hosty, např. skladatele, zpěváka a kytaristu Johna De Jonga, mezzosopranistku Michaelu Zajmi a další.

• 28. 2. v 19 hodin: **Ondřej Škoch a Nitky** - koncert O. Škocha a jeho projektu Nitky. Nitky - zhudebněné básně Suzanne Renaud a Bohuslava Reynka.

Podrobný program divadla najdete na www.vrsovickedivadlo.cz. **red**

Zážitky slovenského študenta ...

Dokončení ze str. 2

Okamoto z kláštera prefektury Šimane. Otec chcel, aby mi mama sprostredkovala letný seminár v budhistickom kláštore, aby som spoznal aj základy budhizmu. Nanešťastie budhistické kláštory už nerobia takéto všeobecné vzdelávanie. Mama sa na Slovensku stretla s pánom Okamoto, ten jej prisľúbil, že ma oboznámi s budhizmom. Počas dvoch dní nás oboznámil so svojim učením.

Budhizmus má veľa smerov a jeho učenie je jeden z tých pôvodných smerov, založený na učení z Indie. Nesnaží sa násilu uplatniť logiku, pretože ľudským chápaním nemôžeme pochopiť nadpozemské. Hovoril o tom, že keď človek zomrie, dostane sa do svojej pôvodnej podoby a je konfrontovaný s absolútnou pravdou. Následne sa po tomto osvetení duša človeka rozplynie a zaniká.

Pre mňa osobne je bližší zen budhizmus. Mama ma učila, že budhizmus sa nedá naučiť ako teória, že je to spôsob života, teda musí sa žiť. Jedným z pilierov zen budhizmu je dō – cesta. Pre budhizmus nie je tak dôležitý cieľ, ako cesta, na ktorej človek pracuje na sebe, aby sa stal dokonalou osobnosťou. Po tejto ceste môže ísť napríklad prostredníctvom kaligrafie (japonsky šodō), čo robí aj moja mama, alebo čajovým obradom (čadō), ikebanou (kadō), alebo aj bojovými umeniami aikidō, džudō, kendō a karate dō.

A nakoniec môj najhorší zážitok. Bolo to v utorok 29. 8. (na ten deň nikdy nezabudnem), keď ráno o 5.55 h zrazu zaznela siréna. Vybehli sme von, aby sme zistili čo sa deje, či náhodou nie je zemetrasenie. Vtedy nám prišla SMSka z vedenia prefektury, že nad nami letí raketa zo Severnej Kórei, schopná niesť atómovú hlavicu. Po 10 minútach rozhlas ohlásil koniec poplachu a s úľavou sme sa vrátili domov. Až tu sme si uvedomili, aké veľké nebezpečenstvo nám hrozilo.

Po vyše dvoch mesiacoch som 2. 9. nakoniec odletel z Japonska, stále ešte plný zážitkov, hlavne z japonského CARPU, na ktoré nikdy nezabudnem. Uvedomil som si, čo je to japonský CARP, a vzbĺkla vo mne túžba stať sa takým, ako sú oni. Uvažujem, že tento rok sa tam vypravím znova, nech to stojí hocičo. Chcel by niekto ísť so mnou na cestu samuraja?

Leonard Jakubáč

Z ekumeny

Faith Over Fear: Světová rada církví pomáhá podpořit otevřenost vůči uprchlíkům

„*Jsmo hnutí lidí, které víra povolala, aby otevřeli svá srdce a společenství uprchlíkům,*“ píše se ve zprávě Faith Over Fear. Jde o novou iniciativu, která se dostala do popředí díky organizacím jako Náboženství za mír, UNICEF a globální koalici náboženských vůdců včetně Světové rady církví (SRC). Iniciativa Faith Over Fear (volně přeloženo Víra přemáhá strach) „*vyzývá lidi všech náboženských vyznání, aby se nechali vést svými hodnotami ke službě druhým*“, a nabízí nástroje a inspiraci pro sdílení příběhů o tom, jak lidé z různých prostředí mohou pomoci zmírnit situaci osob v nouzi.

Svědectví je bezpočet:

„*Muslimové věří, že musíme podporovat uprchlíky, protože jimi byli i naši proroci. Víme, že tomu věří i ostatní náboženské skupiny. Také Mojžíš a Ježíš prchali před pronásledováním a z Božího pověření putovali za novým životem... Cítím, že je povinností a Božím povoláním, abychom uprchlíky přijímali,*“ uvedla Suzanne.

„*Moje víra je založena na myšlence, že smyslem evangelia je zlepšit život každému člověku... Pokud neumíme přijmout, začlenit a milovat cizího člověka, to ostatní se zhroutí,*“ uvádí Frances.

„*Jeden z našich rabinů oznámil, že bude zahájen program anglické konverzace mezi členy obce a žadateli o azyl z Ruska. Jako by mi Bůh poklepal na rameno a řekl: „Harolde, to by mohl být úkol pro tebe,*““ řekl Harold.

„*SRC, která je povolána sloužit prostřednictvím křesťanské víry, má jako společenství církví dlouhodobý závazek podporovat život a práva uprchlíků,*“ prohlásil generální tajemník SRC rev. Olav Fykse Tveit.

„*Proto i nadále vyzýváme světové vůdce, aby nacházeli způsoby, jak posilovat ochranu uprchlíků prostřednictvím ducha sdílené odpovědnosti, sdílených hodnot a společných zájmů. Nadále však také povzbuzujeme naše členské církve a všechny lidi dobré vůle, aby podporovali uprchlíky i prostřednictvím drobných gest, ať už jde o nabídnutí pomocné ruky, pozvání k jídlu nebo účast na programech vedených jejich církvemi nebo náboženskými komunitami,*“ dodává Tveit.

Více informací o iniciativě Faith Over Fear najdete na www.wechoosefaithoverfear.com

Připravila Mirka Čejková

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Povolání celníka a spor o púst

Určíte-li správně, které věty jsou pravdivé a které ne, získáte písmenka do tajenky. Odpovědi najdete v textu Mk 2,13-22.

1. Ježíš šel k moři. ANO (L) NE (U)
2. Byl tam skoro sám, moc lidí za ním nepřicházelo. ANO (L) NE (É)
3. Ježíš je všechny poslal pryč. ANO (A) NE (K)
4. Potom uviděl Leviho. ANO (A) NE (M)
5. Levi byl syn Judův. ANO (I) NE (Ř)
6. Levi byl celník. ANO (P) NE (T)
7. Na Ježíšovo pozvání šel s ním. ANO (R) NE (V)
8. Byl jediným celníkem u jeho stolu. ANO (U) NE (O)
9. Zákonníci Ježíše chválili za to, že ke svému stolu zve i hříšníky. ANO (E) NE (N)
10. Ježíš jim na to řekl, že nepřišel pozvat spravedlivé, ale hříšníky. ANO (E) NE (S)
11. Farizeům vadilo, že se Ježíšovi učedníci nepostí. ANO (M) NE (B)
12. Ježíš jim dal zapravdu a ihned své učedníky napomenul. ANO (É) NE (O)
13. Farizeům řekl, že hosté na svatbě se také nepostí, když je ženich s nimi. ANO (C) NE (A)
14. Nikdo také nepřisívá záplatu z nové látky na staré šaty. ANO (N) NE (L)
15. Je ale moudré dávat nové víno do starých měchů. ANO (C) NE (É)

(Řešení z minulého čísla: Syn člověka má moc odpouštět hříchy.)

Jana Krajčířiková

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
 Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczk, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
 Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
 Předplatné: Mgr. J. Wendliková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklama: tel. 220 398 117

